

[Holstein.]

hen til, at hvis vi blot faar et Folketingsvalg — og efter saavel den højtærede Indenrigsministers som den højtærede Statsministers Taler i Dag lader det til, at Valgtrommen allerede røres fra Regeringens Side —, saa er der Udsigt til, at Resultatet af dette Valg bliver, at vi faar en Regering, som opfylder de Ønskemaal, som den højtærede Indenrigsminister anser for saa bydende nødvendige under de Forhold, vi her i Landet staar over for. Thi enten kommer Regeringen ind med det samme lille Flertal, og saa faar vi det samme om igen, at dømme efter de hidtidige Erfaringer, eller ogsaa mister Regeringen sit lille Flertal, og saa staar vi over for Vilkaar, som sikkert gør Dannelsen af en Regering, der opfylder den højtærede Indenrigsministers Ønskemaal, endnu vanskeligere.

Naar vi nu alle sammen er enige om, at den Sag, vi her behandler, og som har været skudt i Forgrunden af den højtærede Regering gennem to Aar som Regeringens Hovedbidrag til den økonomiske Krises Løsning eller i alt Fald betydelige Aflastning, saa rejser sig det Spørgsmaal: hvad vil Regeringen da nu gøre i denne Sag, som den har kvaksalvereret med gennem to Aar? Tror den højtærede Indenrigsminister, han efter de to Aars Konverteringspolitik, som han har aflagt Prøve paa, er den rette Minister; har den fornødne Prestige og Tillid ude i Befolkningen og i de afgørende Kredse her i Landet paa dette Omraade, til at man vil tro, han kan begynde paa en frisk og gennemføre en Rente-konvertering?

Jeg tror det ærlig talt ikke; og hvis han ikke har Forudsætningerne for at kunne vinde den Tillid, som er nødvendig paa afgørende Steder til Gennemførelse af en Rentenedsættelsespolitik — ja, vil han saa alligevel kunne fortsætte som Indenrigsminister og slaa sig til Taals med, at denne Regeringens Programsag er faldet til Jorden, er brudt sammen, tage det til Efterretning og lade det bero derved? Kan han gøre det? Ja, han kan maaske, hvis han, der er saa stærk i at bebrejde andre pjanket Optraeden, for sit eget Vedkommende vil følge Søren Kierkegaards Anvisning: Vær Pjank, og du skal se alle Vanskeligheder forsvinde!

Hvorom alting er, hvad der end kommer ud af Rentepolitikken; eet er i hvert Fald sikkert, at det danske Hovederhvervs Stilling og Vilkaar økonomisk er saa foruroligende som nogen Sinde, siden vi over-

skred det historiske Tidsskel, som den højtærede Indenrigsminister forleden talte om. Jeg tror, at vi baade med Henblik paa Rentepolitikken Sammenbrud og med Henblik paa de økonomiske Forhold, vi staar over for i det Aar, der nu er inde, og ikke mindst med Henblik paa de Valginstrumenter, som den højtærede Regering har begyndt at røre, bør gøre os klart, hvorledes Landbrugets, Hovederhvervets, Stilling i Virkeligheden er baade formuemæssigt og indtægtsmæssigt som Erhverv set i dets Helhed.

Forholdet er det, at i Perioden 1926—33 er Landbrugets Pantegæld vokset med ca. 700 Mill. Kr., det vil sige med 22,1 pCt. Dets løse Gæld er i 1933 anslaaet til at være 450 Mill. Kr. Naar vi saa ser paa, hvilke skatteansatte Realværdier der staar over for denne Gæld, som altsaa foreløbig ikke har Udsigt til at blive aflastet ved en Rentesenkning, saa er Forholdet dette, at Ejendomsskyldværdierne i Landbruget ved Ejendomsskyldvurderingen pr. 1. Januar 1927 var 4 491 Mill. Kr., det vil sige omtrent 4½ Milliard Kr., og pr. 1. Januar 1932 er disse Værdier sunket til 4 120 Mill. Kr., det vil sige, de er gaaet ned med ca. 400 Mill. Kr. Naar saa samtidig Pantegælden fra 1926 til 1933 er steget med 700 Mill. Kr., vil det sige, at Landbrugets Realværdier i alt i den Periode er forringet med 1 100 Mill. Kr. Det er dog en Post. Og naar saa hertil kommer en løs Gæld paa ca. 450 Mill. Kr., bliver Facit dette, at over for en samlet Gæld paa godt 4 Milliarder staar der samlede Ejendomsskyldværdier ligeledes paa godt 4 Milliarder. Den samlede Gæld er oven i Købet lidt større end de samlede Ejendomsskyldværdier.

Man vil maaske sige: Ja, men saa er der Landbrugets Besætninger og Inventarier, indeholdes der da ikke et Lyspunkt i Værdierne her? Men ogsaa her er Forholdet det, at gennemsnitlig er de af Landsoverskatteraadet ansatte Værdier af Landbrugets Besætninger gaaet betydeligt ned fra 1927 til 1932 og i det væsentlige ogsaa gennemsnitlig gaaet ned fra 1932 til 1935. Der er en lille Forskel for Hestes Vedkommende, men det spiller jo kun en saa ringe Rolle for Landbruget set som Helhed. Altsaa, her er der heller intet Lyspunkt.

I 1936, til næste Aar, skal der foretages Nyansættelse til Ejendomsskyld, gældende for 5 Aars Perioden 1937 fremefter. Intet tyder paa, at Forholdene økonomisk i Landbrugserhvervet har formet sig og vil forme sig saaledes i det Aar, der forestaar, at